

for dette Vædringsforslag, men venter iøvrigt at høre den ærede Justitsministers Udtalelser i saa Henseende. Med disse saa Bemærkninger skal jeg anbefale det Vædringsforslag, der er stillet af Flertallet til Lovforslaget.

Rosen: Efter Mindretallets Mening er der aldeles ikke nogen Trang til nogen ny Brandforsikringsforening for Landbygninger. Vi tro, at den bestaaende ældre Forening byder saa fuldstændig Sikkerhed og giver saa fuld Udgang for Alle, der skulde forsikre deres Bygninger, at der ikke er nogen som helst Grund til at danne en ny Forening. Det forekommer mig klart, at en gammel, stor Forening byder bedre Sikkerhed og større Garanti for Opfyldelsen af de Forpligtelser, som en saadan Forening maa have, end ny stiftede mindre Foreninger. Det er jo ganske klart, at jo større en Brandforsikringsforening og jo større det Antal af Forsikrede er, imellem hvilke de Enkeltes Skader fordeles, desto bedre kan Foreningen opfylde sine Forpligtelser, navnlig naar der ved uheldige Tilfældigheder indtræder større Skader end gennemsnitlig. Og det har jo viist sig, at den nu bestaaende Forening fuldstændig har opfyldt Alt, hvad en saadan Forening bør opfylde. Hertil kommer, at Administrationen er saa billig, og at Administrationen i slige store Foreninger ogsaa kan være billigere og mere fyldestgjørende end i mindre Foreninger. Vi maa derfor bestemt fraraade at vedtage det foreliggende Lovforslag og derved give Anledning til Dannelsen af muligvis en hel Del forskjellige mindre Foreninger, som kun ville forstyrre det gode Forhold, som i den Henseende er til Stede her i Landet. Jeg skal ligesaa lidt som den ærede Ordfører indlade mig paa Enkelthederne, men jeg maa dog gjøre et Par ganske smaa Bemærkninger til en enkelt af de Bestemmelser, som der er i Lovforslaget. Der er efter min Mening navnlig den Mangel, at Reserverfonden jo ikke eksisterer i det første Par Aar; den danner sig først efterhaanden, og indtræffer der altsaa en større Skade i de første Aar, vil denne Forening efter min Mening med det Samme være sprængt. Det Samme er Tilfældet, naar Foreningen gaar ned under Minimum af de Forsikren-

des Tal, som maatte blive bestemt af den ærede Justitsminister. Foreningen skal da opløses, hvis det er nødvendigt, og Grundkapitalen skal opløses; men hvorledes Foreningens Forpligtelser saa skulle opfyldes, naar Reserverfonden er gaaet tilbage, er høist tvivlsomt. Vi tro med eet Ord, at selv om man overhovedet vil gaa den Vej, at man vil have, at nye Foreninger skulle kunne opstaa, kunne vi ikke tilraade det foreliggende Lovforslag af Hensyn til de enkelte Bestemmelser. Jeg maa altsaa tilraade ikke at vedtage det foreliggende Lovforslag.

Justitsministeren (M e l l e m a n n)

Som jeg udtalte ved Sagens første Behandling, har et Lovforslag, af samme Bestaenhed som det her foreliggende, været forelagt Rigsdagen i Samlingen 1874—75, og der blev derom nedsat et Udvalg, der afgav en Betænkning, som findes i Rigsdagstidenden for 1874—75, Tillæg B, Side 691. Om denne Betænkning vare samtlige Medlemmer af Udvalget enige, baade de, der hørte til den ene Side af Salen, og de, der hørte til den anden, ligesom ogsaa det saaledes ændrede Lovforslag blev tiltraadt af den daærende Justitsminister, min Forgænger. Jeg tillod mig at udtale ved Sagens Iste Behandling, at naar Lovforslaget undergik Forandringer, som i det Mindste i det Væsentlige svarede til dem, som den Gang bleve foretagne, vilde jeg indtage samme Stilling til Sagen som min Forgænger, nemlig den ikke at modsætte mig dens Fremme. De Vædringsforslag, som her ere stillede, ere i alt Væsentligt ens med dem, som bleve stillede den Gang. Derjom der skulde kunne paapeges nogle Forandringer deraf, gaa de nærmest i skærpende Retning, nærmest i den Retning, at skærpe Sikkerheden og de Forholdsregler, der sigte til at betrygge disse Foreningers ordentlige Førelse og Betyrelse. De Afvigelser, som forekomme, ere meget ubetydelige, jeg skal nævne et Par Stykker af dem, som ere de vigtigste, nemlig dette. Der er da først den, at der til Reserverfonden der Oprettelse indrømmes en Tid af 2 Aar i Stedet for, at det i Lovforslaget fra 1874—75 kun indrømmede en Tid af 1 Aar. Dette anser jeg imidlertid for ikke at være af nogen videre Betydning.